

Frister och avgifter

Frister (tidsintervall) för brandskyddskontroll föreskrivs av MSB. Frister för sotning föreskrivs av kommunen. Kommunen beslutar om avgifter för både brandskyddskontroll och sotning.

Brandskyddskontrollfrister

Brandskyddskontrollfrister som generellt gäller för de vanligaste objekten i småhus (Intervall för brandskyddskontroll)

Uppföljning av frister

[Uppföljning av föreskrifter om brandskyddskontroll](#)

Värmepannor

Eldning med fasta bränslen, till exempel ved, pellets eller flis 2 år

Eldning med olja eller gas 4 år

Kökspisar

Eldning med fasta bränslen 2 år

Eldning sker i mycket begränsad omfattning (ej för uppvärmning eller matlagning) 8 år

Lokaleldstäder

För lokaleldstäder som utgör den primära källan för uppvärmning av det utrymme i vilket den är uppställd 2 år.

För lokaleldstäder som inte utgör den primära källan för uppvärmning av det utrymme i vilket den är uppställd 8 år.

Vem bestämmer och vad avgör vilken brandskyddskontrollfrist som min lokaleldstad ska ha?

Att avgöra om en lokaleldstad är att hänföra till 2-års eller 8-års brandskyddskontrollfrist är i grunden en bedömningsfråga för vilken brandskyddskontrollanten bör ha kompetens att avgöra. I de flesta fall är det relativt uppenbart vilken brandskyddskontrollfrist som är tillämplig. Naturligtvis finns det fall då det eldas i sådan omfattning att bedömningen blir svårare. Grundtanken är att lokaleldstäder ska brandskyddskontrolleras vartannat år, men eftersom det finns lokaleldstäder, dvs kaminer, kakelugnar och öppna spisar etc. som inte används i någon nämnvärd omfattning (trivseldning), finns möjligheten att ge dessa en längre frist.

Resonemang om gränsdragning

Det är mycket svårt att uttrycka en exakt gräns för när lokaleldstäder ska anses utgöra den primära källan för uppvärmning av det rum i vilket den är uppställd eller för matlagning och därmed inte längre anses användas för trivseldning. En koppling till den mängd bränsle som förbrukas skulle i och för sig kunna anses som någorlunda relevant i förhållande till sotbildningen.

Trivseldning

Enligt de allmänna råden om brandskyddskontroll är trivseldning definierat såsom eldning i korta eldningscykler någon gång (1) per vecka. Översatt i mängden förbrukat bränsle kan detta innebära en maximal ungefärlig årlig förbrukning på cirka 1 m³ ved.

Viktigt att komma ihåg är trots allt att detta är utgångspunkten för ett resonemang och inte ska betraktas som absoluta gränser. Brandskyddskontrollantens kompetens är kommunens instrument för att göra en inledande bedömning. I det fall fastighetsägaren inte är nöjd med brandskyddskontrollantens bedömning, får kommunen (räddningsnämnden) avgöra med vilken frist som eldstaden ska brandskyddskontrolleras. Räddningsnämndens beslut är överklagningsbart enligt förvaltningslagen. Naturligtvis ska kommunens beslut ligga inom ramen för lagstiftningens andemening.

Formel för en ungefärlig beräkning är:

52 veckor med en eldningscykel per vecka multiplicerat med 3 kg ved per timme multiplicerat med 3 timmar per eldningscykel dividerat med normalvikten för normaltorkad ved per kubikmeter, cirka 470 kg per m³.

Då det i praktiken nästan är helt omöjligt för en kommun att kontrollera den exakt förbrukade mängden bränsle i en eldstad, har MSB uppfattningen att bedömningen därför inte alltid endast kan byggas på mängden förbrukat bränsle utan ibland även på övriga omständigheter i det enskilda fallet såsom exempelvis risksituationen.

En god tumregel är dock:

Utslaget på hela eldningssäsongen

- under 1 m³ kan ge 8-årsfrist.
- över 1,5 m³ ger alltid 2-årsfrist.

Däremellan kommer det att behöva göras bedömningar i det enskilda fallet.

Avgifter

Genom att planera arbetet så att ett område åt gången görs klart hålls kostnaderna per besök nere. Det är därför som du inte, till samma låga kostnad, själv kan bestämma dag och tid för sotarens eller brandskyddskontrollantens besök.